

פה:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

דבינו חנאל

[illegible]

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

הוצאה בתיב ביה בשבת. פי' אל יאז איש ממקומו ויחינו אל יזיל דהא תמוזים דרעא ודפילו למי'ד תמוזין דלחרימא יחינו מדשי ולא כחז אל חזל לדידיה נמי קרא דהוצאה מירי דמשמע סוף פ"ק דעריבין (דף ע"א.) דמי' רבי חייל לוקין על תמוזין דבר מורה פי' מאל יאז ופריך לאו שנימן לאזהרת מיתה י"ד הוא משמע דהוצאה נמי אחא יאז'ת דברש הזורק (שנ"א.) דרש הוצאה מירבאל העם מבי'א וזומר י"י דלעטרין סד דהוצאה דעני וסד דהוצאה דעני היתא ומשום הוצאה מלאכה גרועה היא לעטרין וליבטא בתריוויו ולהכי חשיב לכו נמי ברש מסכת שבת (דף כ.) תגרינו לפי שחנותות בשני מקראות ומסק אבות מאי ניזיל ילאות ילאות מתיב ויוויו:

בַּנְגֵּרְדִין. אומר ר"י ללוא דוקא
גדרין אלף שיהיו מין
ג' לקרע דפ"י לרצון סודר"ע דלית
ג' קלוטה כמו שמונה דמיא
צורק תעמיד מין ג' מרוד דמיא
המורין בתמול"ץ יין (סע דף פ.) אמר
ר"ב הוילא חלי גרובת ויהימס
ותמור והוילא חלי אחרת דכך עליה
חייב ופרקי וסא אמר רבנא גבי
שלא לרצון גרין הנחה על גבי
שמונה ומשי לא קשיא כאן צורק
כאן תעמיד ולאו דוקא נקט ההם
דכך עליה דהוא הדין שלא דרך
עליה מין ג' אלף נקט דכך עליה
דהשם לא גרין שיהא מין ג' רק
שיהא מין ג' דגרובת מייחב וסא
התאמר אחי היך ראשונים מטמא
הא בשבט לא הפך האלפים כעין
ההוא ולאגד הוירא האחרונים
שפנים דמוכח בתמול"ץ (סע דף פ.א.)
י"ל דהא מיידי שכל הפך מין
לחומות העזרה ואפילו לתמן דלמך
הוא אגד כל שמיא אגד האמר כלי
שיש לו מין דאינו חייב אם הוילא
מקלחו שע"י מה שפנים יכול
להצילו מנפנים אבל ע"י משיכה
המוט לא היו יכולים
להצילו אללו:

[illegible][illegible]

מחבורה לחבורה מנא לן. חבורה של שני פסחים נביא אחד: חולה. קרא יחידא הוא למילף חוץ לחבורה אפילומו: סן חולה לא גרסינן סן: עד שיניח. בתקום חבורה האחרת: דעבד ליה עמירה והנחה. כשנח דבעינו עמירה והנחה דעד שיניח לא

מחלת כמיה) בעשמה בעשה
כולה ולא בעשה מקתה (שנת דף
35) והיא נמי א"ע דלא בר מחלת
הא הולאה כי הכס צעין: היו
סובלין אוס במוטות. פריש הגשרי
כנון פר ושעיר יוה"כ ופר העלם
דבר ופר כהן משים הגשרין חוץ
לג' מחנות. וילפין כסדר יומא דב'
פני שעיר (דף פח) להלן כבאר
שני השגרי אמת טות להם ג'
מחנות וכלן כיום הכפורים אה
נות להם מחנה אחת בתמים דכבי"ט
ויזיל אל מחוץ למחנה וסרף) וגו' אלם
לומר לך כיון שזלו חוץ למחנה אחת
מטמא יבכסו דכבי"ט והסרף והסרף
אותם יבכסו בגדיו אלמא כשיזליין
מן העורה מטמא בגדים שעליהם
מיד וא"ע דלא נח והכא הולאה
כבי"ט דכבי"ט ויזילי אה הסר
וגו': בגדרין. על גבי קרקע דליאי
הנחה: **בתנ"י חופך עד שמיט**
לעלם. דפרשית לעיל: **ובמוקדשים**.
בשאר קדשים שילא מהן מקלח
אחר: **קולן**. אה הולא בקופין: **מן**
האבק ולפנים כלפנים. אה קרי כל
מקום הגפת הדלת שהוא חופץ
ועקש שס כסוקורו דהיינו משפת
הפנימית של עזי הפתח עד מקום
הנקישה שקורין רכ"ן: **מן האבק**
ולפנים. דהיינו מן העיר משם
כלפנים ואוכלין שם קדשים קלים:
מן האבק ולחוץ כלחוץ. דהיינו מקום
הנקישה. ואבק עצמו לא ידעי השתא
אי כלפנים אי כלחוץ ובגמרא מפרש
ל' **התלונות**. שמונות ירושלים
ועזי ראה החומה בגובה כלפנים
וא"ע דבעזי השערים לא אמרן הכי
הס דמפרש טעמא בגמרא מפני
המזרחיים: **בג' וכן תפלה**.
היוצא מן האבק ולפנים חצויה

לעשרה והעמוד חזק לפתח אין מתקצר: **אֵינֶה מַפְסָקָה**. שאין
הפסק לפני המקום שהכל גלוי וידוע לפניו ואין סתימה לפניו: **אִנֶּה**
עָמָּו. עובי השער מן הנקודה ולפנים: **שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם**. אִנֶּה עָמָּו
לחזק שלל נקדשה עוינין: **שַׁעֲרֵי** עזרה נקדשה עוינין בקדושה
עזרה חזק משער ניקטור מפני המלועס עמודם כשר נעדרו מחוסר
כפורים ומכנים תחם הכותומי לעזרה. מלועס משתלה חזק שלל
מחנות דלמארנין באלו דברים (לעיל טו.) **מַפְנֵי מָה לֹא נִקְדְּשָׁה**
שַׁעֲרֵי נִיקְטוֹר. בקדושת עזרה והוא שער המזרחית של עזרה:
עוֹמְדִין שֶׁס. ביום שמונה יומי ספור לאחר שנהרס וגלה ונבט
העיר שמשו כשצביע ועודנו מחוסר כפורים ותחיל בהקנין (ומנחת
טו.) מחוסר כפורים שוננם לעזרה עזרה כרת ופסק אין מעד
עומאחו ביום ומכנים דיו משם לעזרה לתח עליהן מרס האשם שאליו
מוציאו לחזק היה נפסל ביוצא וביאה במקרת לאו שמה ביאה לעונשו
על כך אי נמי שמה ביאה וגזירת הכתוב היא והעמיד הכהן המטהר
את האשם המטהר לפני ה' וגו' (ויקרא יד.) **גִּזְיִן וְעֵלְיוֹן לֹא נִקְדְּשׁוּ**.
אין גזי ירושלים בקדושת ירושלים לקדשים קלים חזן גזי נסיות
העזרה בקדושת עזרה לקדושת קדשי קדשים: **כִּיֹּסֶף עָפָה**.
חבורות גדולות היו נמנין עד שלא היה הפסק מגיע לכל אחד
כ' אס כית מן הפסק: **וְהֵלֵיֵלָּה פֶּקַע אֵיגְרָא**. לקול המולת ההמון
מההלל דומין כאלו בהגין מתקעשים שהיו אומרים ההלל על
הפסק דמתן לקמן (דף טו.) הראשון טעון הלל על אצלתינו:
מאי

וזה קאמר ווא דקמני האט שנתקדשה עובי החומה הקידוש היה תלוי
 ברא עובי החומה צבר שורא אחי שפיר דלשם ודאי יבוליס לילך ולקדש:

מסורת הש"ס

(א) נחמים קדש: (ב) נחמים
(ג) נחמים: (ד) נחמים
(ה) נחמים: (ו) נחמים
(ז) נחמים: (ח) נחמים
(ט) נחמים: (י) נחמים
(יא) נחמים: (יב) נחמים
(יג) נחמים: (יד) נחמים
(טו) נחמים: (טז) נחמים
(יז) נחמים: (יח) נחמים
(יט) נחמים: (כ) נחמים
(כא) נחמים: (כב) נחמים
(כג) נחמים: (כד) נחמים
(כה) נחמים: (כו) נחמים
(כז) נחמים: (כח) נחמים
(כט) נחמים: (ל) נחמים

ורדה אור השלם

1. בבית אחד יאכל לא
תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה ועצם לא
תשברו בו: שמות יב מז

גליון הש"ס

נב"א נק' וקליות עי'
מסית יב ע"א חד"ה חלק.
וכמהרש"א שם וכמהרש"א
למק' פ"א ה"ד חלק'
שננות:

לְעוֹן רָעָה"י

רבי"ץ, שפת הפתח
(השטח, במוזות הפתח,
שעליו מניפים את הדלת).

מוסף רשמי

הראשונים. בני אדם
הנישואין. כמות, אותן
שנראים האחד יוצאים
ראשונים ונבחרים קדמ
החלוצות. עובי חלל
המלכות שנחמדות העזרה
סביב מפנים, רעורבי
החומה. כראשה למעלה
נבחרים נג